

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{er.} 105.

13. Września 1830.

Na Gazetę Lwowską z Rozmaitościami przyjmuje się prenumerata ćwierćroczna od d. 1. Października do końca Grudnia r. b. po Cetero ZR. 48 kr. w M. R. albo Dwanaście ZR. W. W. — PP. Prenumeratorowie raczą złożyć takową przed końcem b. m. w Ekspedycyi C. K. Głównego Urzędu pocztowego we Lwowie, lub na C. K. stacyach pocztowych na prowincyi.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Wiednia d. 7. Września. —

N. Pan raczył królewsko-francuzkiemu Jenerałowi Lejtnantowi Hrabi Belliard w d. 4. t. m. w Schönbrunn dać posłuchanie, na którym tenże miał zaszczyt wręczyć list, przez który Ludwik Filip donosi o swoim na tron wstąpieniu.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy. —

Wojsko przez lato stojące w obozie pod Warszawą wyszło d. 1. b. m. do zwykłych garnizonów.

Rossyja.

— z Petersburga d. 18. (30.) Sierpnia. —

Podczas pobytu Cesarza Jmci w Helsingfors, Senat wielkiego Xięstwa Finlandzkiego miał zaszczyt złożyć w dniu 2. Sierpnia Cesarzowi Jmci dwa adressy; przez jeden z tychże Senat Finlandzki uprasza o upoważnienie wybicia medalu na pamiątkę pobytu Cesarza Jmci w Finlandyi, przez drugi prosi, aby Jenerał Gubernatora Zakrzewskiego, który się przyłożył do pomyslności Finlandyi, wynieść raczył na godność Hrabiego Finlandzkiego. Cesarz Jmci nie zezwolił na pierwszą prośbę, zaś drugą przyjął łaskawie i wydał rozkaz stosowny; przyczem raczył napisać następujący list do tegoż Jenerał Gubernatora:

„Odznaczające się usługi i niezmordowana czynność, jakąś WPan rozwinął ku Naszemu zupełnemu upodobaniu w ciągu długiego zawodu administracyi spraw Naszego wielkiego Xięstwa Finlandzkiego, i ścisłe wykonanie Naszych ojcowskich chęci dla dobra tego kraju, nadają WPanu słuszne prawo do Naszej jakoteż i wielkiego Xięstwa wdzięczności; w skutek tego uzna-

liśmy za słuszną wynieść W Pana na godność Hrabiego Xięstwa wraz z jego potomkami. Ten znak Naszej najwyższej przychylności dajemy W Panu z tém większem upodobaniem, ile że odpowiada życzeniom objawionym przez Nasz Senat Finlandzki, aby W Pana połączyć najściślejszymi węzły z narodem Finlandzkim i policzyć go między jego Członki. — Zostaje z największą życzliwością W Panu przychylny

W Helsingfors (podp:) Mikołaj.
d. 2. Sierpnia 1830.

Dnia 7. t. m. Lord Hejtesbury Ambassador nadzwyczajny i pełnomocny Minister Króla Jmci Angielskiego miał zaszczyt być przypuszczony na posłuchanie u NN. Cesarstwa Ichmość i wręczyć Cesarzowi Jmci nowe listy wierzytelne odebrane od Króla Wilhelma IV.

Tegoż samego dnia Hr. Einsiedel, Poseł nadzwyczajny i pełnomocny Minister Króla Jmci Saskiego, miał zaszczyt być na pożegnaniu u NN. Cesarstwa Ichmość.

Marg. Rezende, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Cesarza Brazylijskiego, miał zaszczyt oddać Cesarzowi Jmci order Brazylijski.

P. Lemaistre przedstawiony był jako Sprawujący interesa Saskie, a P. Rosenzweig Sekretarz legacyi Saskiej, miał zaszczyt wziąć pożegnanie u NN. Cesarstwa Ichmość.

Dnia 12. P. Randolf de Roanocke, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Zjednoczonych Stanów Ameryki, złożył listy wierzytelne w ręce Cesarza Jmci i miał zaszczyt otrzymać posłuchanie u N. Cesarzowej Jmci. Hr. Lerchenfeld miał posłuchanie u NN. Cesarstwa Ichmość w charakterze Sprawującego interesa Króla Bawarskiego.

Grecyja.

Courrier de la Grece z dnia 13. Lipca umieścił: P. Zamados mianowany jest w miejscu P. Sissini Prezydentem Senatu, Senator And. Me-

taxas nadzwyczajnym Komissarzem Peloponezu, P. Lukopulos Dyrektorem mennicy, P. Stamos Serafin Gubernatorem cywilnym prowincyj Mikromanis, Emblakikon i Andrussu, a P. Demetrius Zankopulos Gubernatorem cywilnym w Kalamata i Nissa. — W dniu 5. Lipca dało się uczuć w Egipcie lekkie wstrząśnienie ziemi. — Z Krety donoszą: W dniu 9. Lipca pokazały się przed wyspą rossyjskie i francuzkie okręty dla zapropowowania zawieszenia broni. Grecy i Turcy przystali na to, atoli ostatni, mianowicie będący w Heraklijum, już takowe nadwerżyli, ponieważ kilku Greków zabili. Wszelako Grecy zachowują zawieszenie broni, i na przełożenie dowódcy jako pośrednika przestali na tem, że zażalenia swoje zaniosą do Admiratów Mocarstw połączonych. — Admirał Hejden, który w dniu 1. Lipca odplynął na okręcie: Włodzimierz, na morze bałtyckie, przed odplynieniem dał domowi siérot w Egipcie sumę 144 kolonatów. Courier wspomina z wielkiem poważaniem o cnotach tego bohatera morskiego. — Komissyja złożona z lekarzy i aptekarzy, rozebrała chemicznie na prośbę Prezydenta znane już w starożytności źródła leczące na zwanéj przez mieszkańców wyspie Thermina (Cythnos). Courier zawiera raport téj Komissyji, który jest bardzo pomyslny co do własności leczenia. Poczyniono już przygotowania, aby chorych tamże umieścić, a później wygodne i trwałe założyć kąpiele.

Prussy.

Merkury Westfalski zawiera następujący list z Lipsztadu z dnia 22. Sierpnia: »Zdaje się, że nakazany w okolicy naszej obrotom wojska zła gwiazda na przeszkodzić. Pochlebialiśmy sobie, iż naszego uwielbianego Monarchę zobaczymy, a teraz podobno całkiem obrotów wojskowych nie będzie. Nieustannie deszczowe zeszłego tygodnia tak rozwiły ziemię, że nie można jeździć końmi, cóż dopiero działa prowadzić i zwyczajne ćwiczenia wojskowe nawet piechoty od dni kilku musiały być wstrzymane. Niskie położenie obozu, gdzie są budy, traktyjnie, kawiarnie i t. d. zamieniło się w moczary i musiano część namiotów rozebrać, a wojsko aż za most Wiedenu przeniesć. Lipca niezmiernie w téj porze weszła, a wystąpiwszy z brzegów znaczne poczyniła szkody; szczęściem, że nie wylała powyżej mostu, inaczéj byłaby cały obóz zalata.

Szwecyja i Norwegija.

Ze Sztokolmu donoszą pod d. 27. z. m.: J.K. W. Następca tronu, wstrzymany w podróży swojej morskiej przeciwnymi wiatry przybył tu szczęśliwie w pożądaném zdrowiu. — Jak słychać,

przedsięwzięcie teraz Dwór dotąd odkładaną podróż do Norwegii.

Wielka Brytania i Irlandyja.

Jenerał francuzki Baudrand rozmawiał w dniu 24. Sierpnia rano powtórnice z Hr. Aberdeen, później miał także konferencyja z Xięciem Wellingtonem i Ministrem osad Sir G. Murray.

Podług Courier, Jenerał Baudrand miał w d. 25. Sierpnia postuchanie u Króla, aby temuż wręczył list, w którym Król Ludwik Filip I. donosi o swoim na tron wstąpieniu.

Według Times, zebrać się ma parlament w d. 26. Października.

W dniu 19. Sierpnia Wice - Gubernator Portsmouth, Sir Colin Campbell, odwiedził Karola X. w sposobie urzędowym. W dniu 25. o godzinie 8. rano, udał się Król z rodziną swoją na stały ład Anglii przez Poole do wsi Lulworth (w Dorsetshire, na teraz do Kardynała Weld należącej) jako do miejsca mieszkania podczas teraźniejszego swojego pobytu w Anglii. Zdaje się, że rodzina królewska tak mocną poniosła szkodę w swojej garderobie w Cherbourgu, że Lady Grantham musiała damy nawet w bieliznę zaopatrzyć. Korweta francuzka stoi jeszcze pod Cowes. Jestto okręt przewozowy, przeznaczony do Isle de France.

Podług wiadomości z Londynu, umieszczonych w liście giełdowej hamburgskiej, nadchodzą tamże codziennie wielkie summy, aby je złożyć w angielskim banku.

Francyja.

Monitor z dnia 27. Sierpnia umieścił następujące postanowienie królewskie z dnia poprzedzającego: »Ludwik Filip Król Francuzów. Odwołując się do ustaw z dnia 4. i 10. Kwietnia 1791; odwołując się do wyroku z dnia 20. Lutego 1806 i postanowienia z dnia 12. Grudnia 1821, po wysłuchaniu Naszej rady, z uwagi, iż sprawiedliwość narodowa i honor Francyi wymagają, aby wielcy ludzie, zasłużeni ojczyźnie przez przyczynienie się do jej pomyslności lub sławy, po śmierci swojej otrzymali świadectwo publicznego uszanowania i wdzięczności; — z uwagi, iż dla osiągnięcia tego celu muszą znowu mieć moc obowiązującą ustawy, które Panteon takiemu przeznaczeniu poświęciły, rozkazaliśmy i rozkazujemy co następuje: Art. 1) Panteon powraca do swojego pierwotnego i prawu odpowiedniego przeznaczenia; napis: Wielkim mężom wdzięczna ojczyzna, będzie znowu na przodzie umieszczony. Szczątki wielkich mężów zasłużonych ojczyźnie, będą tamże złożone. 2) Przedsięwzięte będą środki dla oznaczenia, pod jakimi warunkami

o w jakiej formie to świadectwo publicznej wdzięczności w imieniu ojczyzny będzie przyznawane. Będzie niezwłocznie upoważniona Komisja do wypracowania w tym celu projektu do ustawy.

3) Wyrok z dnia 20. Lutego 1806 i postanowienie z dnia 12. Grudnia 1821. są zniesione. — Nasi Ministrowie spraw wewnętrznych i publicznego oświecenia, przedsięwzięją wspólnie tym końcem środki, aby Panteon w jak najkrótszym czasie dopięro wzmiankowanemu przeznaczeniu był powrócony i każdy o ile się go dotyczy upoważniony do wykonania niniejszego postanowienia. Ludwik Filip. Na rozkaz Króla Minister Sekretarz Stanu w wydziale spraw wewnętrznych. Guizot.

Według gazet paryżkich miano w d. 28. Sierpnia popiersia Jenerała Foy i P. Manuel w uroczystym orszaku przenieść do Panteonu, i tamże z wielką okazałością umieścić.

Monitor z dnia 26. Sierpnia umieścił znowu kilka postanowień Króla. Pierwsze, które poprzedza raport Ministra publicznego oświecenia, nadaje znowu moc obowiązującą dawniejszym przepisom względem jeneralnych inspektorów uniwersytetów i wszystkie wydane przeciw nim rozporządzenia zniwecza; drugie zaleca otworzyć biuro sprawozdania dla trunków wychodzących bez opłaty w Huningen, trzecie oznacza stosunki kompetencyj władzy administracyjnej i jeneralnego dowódcy gwardyi narodowej.

Dalsze postanowienie zaleca, aby Jenerałowi dowódcy gwardyj narodowych Królestwa do dary był jeden Inspektor jeneralny, sześć Inspektorów, z tych trzech Jenerałów Majorów, trzech Pułkowników, dwóch Adjutantów Jeneralnego Inspektora i dwóch Oficerów sztabowych; — Jeneralnym Inspektorem gwardyj narodowych Królestwa mianowany jest Jenerał Lejtnant Mat. Dumas. Reszta postanowień zawierają mianowania Podprefektów, Burmistrzów i t. d.

Dalej zawiera Monitor niektóre uchwały Ministra publicznego oświecenia i religii, obejmujące nominacje jeneralnych Inspektorów Uniwersytetu i Rektorów.

Liczne kupy robotników przechodziły w d. 25. Sierpnia ulice Paryża. Najlicniejsza miała 3 do 4000 czeladzi ślusarskiej, ciągnąca z bulewaru *du Temple* na pola elizejskie, a wieczorem o godzinie 7miej pokazały się na ulicach Varennes i Babylone. Wymagali oni od swoich majstrów przyjęcia petycji, w której robotnicy żądają, aby miasto 12 godzin tylko 11 w dniu robili. — Jenerał Lafayette w rozkazie dziennym upomina o utrzymanie spokojności i unikanie wszelkich rozruchów. Między innymi wyraża: „Jenerał nasz patrzy z boleścią na tumultuarne zgromadzenia, które chosiaż go nie trwo-

żą, ponieważ zna sposób myślenia walecznych i patryjotycznych mieszkańców Paryża; jednakowoż, pewne klasy obywateli, mianowicie między rzemieślnikami przerażają, dają przeto powód do nieprzyjemnego wstrząsania interesów i robót, a przeciwnikom naszej chwalebnej i wspaniałomyślnej rewolucyi pozory, a nawet nadzieje.“

Z Paryża donoszą pod d. 23. Sierpnia: „Na dzisiejszem posiedzeniu Izby Parów na raport Hr. Simeon uchwalono, uwięzienie Xięcia Polignac, jako Minister, który podpisał postanowienia z d. 25. Lipca, uznać za słuszne. Względem uwięzienia Hr. Peyronneta uczyniono tę uwagę: że nie jest Parem i uwięzienie jego jako Ministra należy do Izby Deputowanych. Jeden z Delegowanych Izby Deputowanych zostaje wprowadzony. Podaje Prezydentowi dwa projekta do ustawy. Baron Pasquier udziela ich Izbie. Jeden z tych dotyczy się wynagrodzenia ofiar niedawnych wypadków, drugi przysięgi, jaką wszystkie cywilne, administracyjne i wojskowe władze wykonać powinny. Izba zaświadcza odebranie tych projektów. — W końcu zdano raport z prośb.“

Na posiedzeniu Izby Deput. tegoż dnia odczytał P. Lafitte list P. Kaźm. Perrier, w którym tenże donosi, iż z powodu słabości zdrowia zmuszony jest złożyć urząd pierwszego Prezydenta. Prezydent zapytawszy się Izby, rozstrzyga, że Izba wyrazi P. Perrier swoją wdzięczność i mocny żal z powodu jego słabości. List P. Colomb, w którym tenże oświadczył, iż zrzeka się przywileju Izby Deputowanych i dobrowolnie stanąć chce przed sądem z Redaktorem *Nouveau Journal de Paris*, powszechnie wzbudził podziwienie. P. Labbey de Pompières rozwinął wniosek do zniesienia prawnych przepisów przeciw Francuzom w roku 1815 wygnanym, który atoli na uwagę Ministra sprawiedliwości Dupont de l'Eu-re, iż rząd ma zamiar za kilka dni w tej mierze przelożyć projekt do ustawy, cofnął swój wniosek.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych z d. 24. Sierp. podali o swoje uwolnienie: PP. Bourbon du Rocher i Lur Saluces; P. Creuzé de Lesser został przypuszczony i P. Lafitte, który otrzymał większość 145 głosów z pomiędzy 256 głosujących, wybrany jest na Prezydenta Izby Deputowanych, ponieważ P. Kaźmierz Perrier jak wyżej namieniliśmy złożył swój urząd z powodu słabego zdrowia. P. Labbey Pompières wybrany jest 136 głosami na Vice-Prezydenta a PP. Lainé de Villeveque i de Bondy zostali kwestorami.

Minister sprawiedliwości, P. Dupont de l'Eu-re, przelożył Izbie następujący projekt do prawa względem powrotu wygnanych z Francyi:

1) Wygnani z Francji w wykonaniu art. 3 i 7 ustawy z d. 12. Stycznia 1816, przywrócenie są do wszystkich cywilnych i politycznych praw i stósownie do tego mogą do Francji powrócić.

2) Powrócone onym będą wszystkie dobra i pensyje, które w skutek rzeczonej ustawy utracili, wszelako bez szkody prawa trzeciego. To ostatnie rozporządzenie jest zastosowane do tych, którzy już na mocy szczególnych uchwał mogli do Francji powrócić.

3) Jednakowoż pensyje, przywrócone poprzedzającym artykułem poczynają płynąć dopiero od dnia niniejszej ustawy.

4) Rozporządzenia te artykułem 4tym rzeczonej ustawy objęte nie będą ścieszane.

Potwierdza się wieść o złożeniu urzędu Ministra wojny Jenerała Gerard; — szczególniej skłonić go do tego mają nieustanne prośby. Mówią, że zamieni urząd z Jenerałem Lamarque, któremu *portefeuille* wojny będzie poruczony. — Wielkie stronnictwo w radzie Stanu żądało, aby na posiedzeniu w d. 23. Sierpnia zapowiedziana ustawa do odwołania w r. 1815 wygnanych, wyszła jako środek administracyjny, albo jako wyrok amnestyi; atoli bardzo liberalny Minister sprawiedliwości przemógł, że środek ten powinien być uważany jako wymiar sprawiedliwości, ale nie jako przebaczenie. — Na giełdzie w d. 23. spadły znnowu papiery, chociaż żadna polityczna przyczyna nie miała na to wpływu. Jedyńą tego przyczyną są znaczne zlecenia na sprzedaż w gotowiznie, szczególniej w 3ch procentowych, nadchodzących z prowincyi. — Twierdzą, że sprzedaż tych papierów składa się najwięcej z rentów wynagrodzeń emigrantów.

Monitor z d. 27. Sierpnia donosi: Hr. Bourmont pisze do Ministra wojny Marszałka Hr. Gerard z Kassaba z d. 17. Sierpnia: „Wojska lądowe i morskie zatknęły dzisiaj trójkolorową chorągiew i flagę. Wojska złożyły białą kokardę, przywdzieją nowe kolory, gdy wszystkie korpusy naraz będą mogły to uczynić.“ —

Dalej mówi Monitor z dnia powyższego: — „Kontr-Admirał du Potet mianowany został przez Króla Gubernatorem Martyniki w miejscu nwołionego od tego urzędu Kontr-Admirała de Fraycinet. Zdaje się być pewna, że PP. de La-val-Montmorency, La Tour du Pin, St. Priest, Blacas, Gabriac, d'Agout, Lamoussaye i Vitrolles przestali być Posłami i Ambassadorsami na Dworach: Londyńskim, Turyńskim, Madryckim, Neapolitańskim, Haagskim, Berlińskim, Florencyjskim i przy Związku Szwajcarskim.“

Marszałek Maison, według Gazet Paryzkich, powracając z Cherbourga rozmawiał kilka razy z

Xięciem Polignac. Z 500 osób, które z Karolem X. do Cherburga przybyły, nie wsiadło więcej na okręty jak 18, mianowicie: 1) na *Great Britain* z rodziną królewską: Hra. O'Hegenty, St. Aubin, Rouget (lekarz przyboczny), Pani Gontaut, Barbancois, Villate; 2) na *Charles Caroll*: Melange, Wicehr. Talon, Margr. de Salle, Gaston de Bonillé, Xiążę Armand de Polignac, Kentzinger, Delarue (Adjutant Marmonta), Hr. Boisson, Maupas, Alfred de Damas, Pau i Pani Charette, Hrabina de Sainte Maure.

Królewskie postanowienie z d. 23. Sierpnia zaleca utworzyć bateryję artylerji konnej, która będzie miała nazwisko baterji odwodowej Paryżkiej.

Globe uskarża się na to, że na wielu miejscach Francji trójkolorowa chorągiew i kokarda nie została zupełnie lub tylko częściowo zatknęta, a w niektórych nawet noszą jeszcze białą kokardę. I tak n. p. w Revel (w Depart. Voges) jeszcze w d. 17. Sierpnia nie powiewała trójkolorowa chorągiew na ratuszu i wstąpienie na tron Filipa I. nie było tam jeszcze tegoż dnia ogłoszone. W Saverdun (w Dep. Arriège) trójkolorowa chorągiew, którą lud w d. 16. Sierp. na wierzchołku drzewa zatknął, została przez Burmistrza P. de Laslongue i Deputowanego Depart. P. d'Ounous w obecności żandarmeryi, która tę zbrodnię wspierała, zdarta. W miasteczku Aney le Franc (w Dep. Yonné), gdzie Mar. Louvois ma swój zamek, w którego okolicy leżą dobra P. Jacquinot de Pampelune, nie tylko, że nie zatknęto trójkolorowej chorągwi, lecz brygada żandarmeryi zatrzymała nawet białą kokardę i t. d.

Gazety Paryżkie wyrażają, iż podczas napadu Beduinów na obóz Francuzów pod Blida w d. 24. Lipca, szef batalijonu Brunet de Legrange został z częścią swojego batalijonu, aby nieprzyjaciela wyparował, który opanował już był ogrody blisko domu na przedmieściu, w którym znajdowała się główna kwatera. Xiążę Schwarzenberg, który (jako ochotnik) należał do sztabu Jenerałego naczelnego Wodza, i znajdował się na wyprawie do Blida, zsiadł z konia, wziął muszkiet i prosił szefa batalijonu Brunet, aby mu pozwolił, jako tirailleur w szeregach walczyć. W kwadrans później walczył Xiążę z Beduinem, którego położył. Powróciwszy z potyczki przedstawił szef batalijonu młodego Xięcia Marszałkowi i żądał nagrody za waleczność, którą przy tej sposobności okazał.

Z Toulonu donoszą pod d. 20. Sierpnia: Jenerał-Lejtnant Clauzel jest tu dzisiajszego wieczora spodziewany. Jeszcze nie poczyniono za-

dnego przygotowania, aby dywizya odwodowa wsiadła na okręty. Tylko oddział trzeciego liniowego pułku piechoty ma być na okręcie rządowym do Algieru przewieziony. Galiota Dafne gotowa jest odpłynąć co chwila z depeszami do Admirała Duperre, których się spodziewają z Paryża. Fregata Jeanne d'Arc zawinęła dzisiaj do naszej zatoki z Neapolu, gdzie wysadziła na na ląd Deja Algierskiego.

Z Toulonu z d. 17. z. m. piszą: „Za odebrany rozkazem przechrzczono tu kilka okrętów. Z pominięty gotwych okrętów otrzymano okręty liniowe: Xiążę Angouleme i Xiążę Berry imiona Juno i Glorieux; fregaty: L'île Gabrielle, Caroline, Marie Therese, Fleure de Lis, Duchesse de Berri, Dauphine, imiona: Independante, Dryade, Calypso, Resolne, Victoire, Aurore; z tych zaś, które są w robocie, jakoto okręty liniowe: Xiążę Bordeaux, Hr. Artois, Royal Charles, Dauphin royal, Lis, imiona: Friedland, Ville de Paris, Jenappes, Fleurus, Ulm; fregaty le douze Avril i la Dame de Beaujeu, imiona: Charte i Psyche.“

Wiadomości z Nimes z d. 18. Sierpnia w *Journal des Debats* umieszczone, mówią, że w d. 15. w skutek obwołania Filipa królem Francuzów zaszyły kłótnie między katolikami a protestantami, w których zabito dwie osoby a kilka raniono. Dwa batalijony wojska liniowego z Montpellier i szwadron strzelców konnych nadciągnęły w d. 17. z Tarascon ku przywróceniu porządku. Prefekt P. Lacoste wydał pod d. 16. odezwę, w której uwiadamia złych obywateli, że nie ujdą chłonej za przewinienia dniem wprzody popelnione, jakoteż krewni i przyjaciele, którzy dopuścili się bezprawi dnia poprzedzającego, ponieważ nie powinni sobie sami wymierzać sprawiedliwości. Sądy takową onym oddadzą. Burmistrz ogłosił, że wszystkie szynki i kawiarnie powinny być o godzinie 7mej próżne i zamknięte, że znamiiona narodowe i trójkolorowa kokarda zostają pod opieką władzy, i każdy, który je narusza, będzie przed Sąd pociągniiony.

Kuryjer francuzki donosi: »Podług listów z Nimes z d. 20. Sierpnia spokojność nie była już na nowo naruszoną i stronnictwa zdają się powracać do umiarkowanego sposobu myślenia; sądzą, że przybyłe pułki wojska dostatecznymi będą utrzymać na wodzy burzycieli, i że nie będzie potrzeba użyć ostrzejszych środków.«

Journal des Debats donosi z Caen z d. 24. Sierpnia: »Wczoraj wystawiono wszystkie powozy i kilka furgonów z orszaku Karola X. pod zastoną kilku żandarmów myślistwa na placu prefektury. Dzisiaj rano o godzinie 5tej ruszyły te powozy do Paryża. Spodziewają się tutaj

mnóstwa koni, należących do zwiniętego korpusu, które do tutejszego zakładu mają być przyprowadzone. Xiążę Polignac, którego się tutaj co chwila spodziewają, nie opuścił jeszcze St. Lo. Władze departamentu Manche nie dozwalają mu oddalić się z więzienia, gdzie jest bezpieczny, dopóki wyższe nie nadejdą rozkazy. Rozkazów tych żądano przez telegraf i odpowiedź miała wczoraj wieczorem nadejść.«

Podług *Quotidienne* przyprowadzono w d. 27. Sierpnia z południa Xiącia Polignac jako więźnia do Vencennes.

Do aresztowania Xiącia Polignac dała powód następująca okoliczność: Dnia 15. z. m. Pani de St. Fargean, która się z Granville chciała dostać na wyspę Jersey, była trzy razy przez dzień w prostym szynku. To wznieciło podejrzenie. Uważano, że tam rozmawiała ze swoim służącym, którego sposób zachowania się nie zgadzał się z lichą odzieżą jaką miał na sobie. Niektórzy z goszczących poczytywali go za wędrownego aktora. Lecz nagle młodzieniec jeden z gwardyi narodowej przystąpił do niego i dobywszy pistoletu kazał mu usiąść i odpowiadać. Zdziwiony służący odpowiadał spokojnie na wszystkie zapytania. W téjże chwili i Pani St. Fargeau była osobno badana; a gdy jej odpowiedz na pytanie: gdzie i jak dawno tego służącego przyjęła? nie zgadzała się z jego odpowiedzią, skonfrontowano ich i służący się zmięszał. Wtém ktoś z obecnych dostrzegł, że ów służący wcale nie miał na sobie bielizny, i przyszła mu myśl, czy to nie będzie Xiążę Polignac, który w spiesznej ucieczce nie miał czasu ani się o cudzą postarac bieliznę, ani się przebrać stosownie. Okrzyknęli zaraz wszyscy, że to Xiążę Polignac, i on się przyznał. — Do St. Lo był wieziony w dyliżansie pod eskortą gwardyi narodowej. Tu konfrontowano go z jego sztychowanym portretem! Podczas indagacyi sam z góry podyktował swoje nazwisko i tytuły, i gdy je wpisywano w protokół, ciekawie przebiegał leżąc na stole nową konstytucyją. Prokurator nie chciał go jako Para zatrzymywać w areszcie. Lecz Xiążę słysząc groźne okrzyki wzburzonego społeczeństwa, sam prosił by tymczasowo być osadzony w więzieniu.

Deputacyja zgromadzenia »Reformatorów Londyńskich«, które w d. 16. Sierpnia odprawiło posiedzenie w gospodzie Londyńskiej, przybyła do Paryża w d. 20. Sierpnia z uchwalonym tamże adresem. Głównymi członkami téjże byli Sir Thomas Beevor i P. Cobbet, syn.

Jenerałowie Adjutanci odprawili w d. 22. Sierpnia przegląd legijów gwardyi narodowej Paryskiej, tak piechoty jakoteż jazdy, w miejscach

przez naczelnego wodza wskazanych. Po tym przeglądzie deliowały legije w dobrym porządku. Ogólny przegląd miał w ośmiu dniach nastąpić.

Temps mówi: Zapewniają, że Marszałek Gerard prosił Króla, aby wszystkie stopnie i ozdoby, rozdane podczas stu dni, potwierdził. — Jenerał Cambrone ma być komendantem Toulonu mianowany.

Pierwszy z wygnanych byłych członków zgromadzenia narodowego, który powrócił do Paryża, jest były radzca Stanu, Hr. Thibaudeau.

Prefekt morski w Toulonie przesłał Ministrowi morskemu pod d. 26. Sierpnia następującą depezę telegraficzną:

W zatoce Tripoli dnia 23. Sierpnia 1830.

Konradmiral de Rosamel do Ministra morskigo:

Zyczenia Króla spełnione; ważne poselstwo, które miałem do rządu Tripolitańskiego, bez wzięcia się do orężu i krwi przelew, zupełnie się powiodło. Bej podpisał wszystkie przełożone sobie warunki i ratyfikował ugodę, którą z nim w d. 11. Sierpnia zawarło.

Dnia 27. Sierpnia zszedł z tego świata Xiążę Ludwik Henryk Józef Burbon Kondesz, w swoim zamku w St. Leu w 75tym roku życia swojego. Testamentem, który znaleziono, cały swój majątek zapisał Xięciu Aumale, czwartemu synowi terażniejszego króla Francuzów.

Według *Messenger des Chambres*, PP. de Peyronnet, Chantelauze i Guernon de Ranville prowadzeni przez gwardyję narodową przybyli w d. 27. Sierpnia do Vincennes.

Indicateur z Bordeaux mówi: Telegraficzna depeza, którą w d. 23. Sierpnia miał Jenerał Janin odebrać w Bordeaux, donosi, że wszystkie okręty francuzkie z trójkolorową flagą przypuszczone są do wszystkich portów hiszpańskich.

Hiszpanija.

Dziennik *Quotidienne* umieścił list prywatny z Madrytu z d. 10. Sierpnia: »Wszyscy Ministrowie znajdują się w królewskiej rezydencji San Ildefonso. Kilka pułków milicyi w prowincyjach odebrało rozkaz stanąć pod bronią. Mówią o uzbrojeniu wszystkiej milicyi. Królowa mocno zatruwona jest wypadkami po drugiej stronie Pyreneów. Król okazuje spokojność. Infant Don Francisco de Paula, który z rodziną swoją bawił w kąpielach Cestony, powrócił do stolicy. Na przełożenie Xięcia Alagon, Kapitan gwardyi przybocznej, będzie temu korpusowi dodany szwadron artyleryi konnej. Intere-

sa nasze na giełdzie w skutek wypadków we Francyi są zatamowane.

Gazeta nadw. Madrycka z d. 12. Sierpnia mówi, że wiadomości o wypadkach w Paryżu w d. 27., 28. i 29. Lipca zdają się zawierać w sobie tyle niepewności i przesady, iż potrzebują dalszego potwierdzenia, i dla tego w następujących Numerach o tém mówić będzie. Uprzednio tylko to donosi, że Król w d. 30. Lipca wyjechał z St. Cloud niewiadomo dokąd, i że Izby miały się zebrać tegoż dnia i Xięcia Orleańskiego Namiestnikiem królestwa mianować.

Taż Gazeta Madrycka z d. 14. i 17. Sierpnia udziela zupełnych wiadomości z gazet Paryzkich o wypadkach zaszłych w ostatnich dniach Lipca w Paryżu, i umieszcza dokumenta nowego rządu, wysłane do d. 4. wspomnionego miesiąca i t. d.

Ameryka.

Dziennik *Times* umieścił następujący list prywatny z Karykasz z d. 22. Czerwca: »Ten nieszczęsny kraj doznaje znowu wielkiego poruszenia. W różnych częściach kraju zaszły przeciwrewolucyje na korzyść Boliwara, aby o ile być może jak najprędzej przywrócić go do najwyższej władzy w Kolumbii. W Orituco stoi Jenerał Infante z Navas Spinola, zuamienitym, rozumnym i oględnym człowiekiem na czele poruszeń. Rewolucyjcy w Rhio-Chico urządzili i kierują nią de Parejo i Bustillos. Jenerał Macero opuścił przed kilką dniami Ocunare z garstką wojska, aby bunt pokonać, lecz wojsko powstało przeciw niemu i obróciło się do Orituco, dla połączenia się z Jenerałem Infante. Paez i jego tak zwany rząd są w trwodze; ma ón tu tylko tymczasowie władzę wykonawczą, czyni atoli przygotowania do wyruszenia wprost do Ortis, dokąd powołują go ostatnie poruszenia przeciw jego przywłaszczonej władzy. Quito i całe południe Kolumbii odłączyło się od rządu stolicy i nadało najwyższą władzę Jenerałowi Flores (Wenezuelczykowi, wiernemu przyjacielowi Boliwara). Oświadczył ón, że departamenta południowe nie potęczą się na nowo z uniją, dopóki Libertador na nowo nie będzie do godności Prezydenta przywrócony. To jest jednogłośne życzenie mieszkańców pod jego przewodnictwem zostających.

WIDOWISKA we LWOWIE.

Teatr niemiecki. — Dziś: *Die Fee aus Frankreich* i Lokal-Zauberspiel mit Gesang in 2 Akten.